

Böhár - Bechukotáj

Írta: Wagner Tamás

2013. április 26. péntek, 17:14 - Módosítás: 2013. május 04. szombat, 20:16

ב"ה

BÖHÁR

BECHUKOTÁJ

2013. április 28 - május 4

Mózes III. könyvének záró ikerszidráját olvassák fel e **Böhár** zsinagógában. Az első szakasz címe



A Szináj hegy

"Amidőn bementek az országba, amelyet adok Nektek, akkor tartson az ország szombatot az Örökkévalónak. Hat éven át vedd be meződet, és hat éven át messed meg a szülődet és gyűjtsd be termését, de a hetedik évben szombat nyugalma legyen az országnak."

Rámbám szerint ez intézkedés a föld kímélése érdekében történt, a vetésforgót még nem ismerték. De szociális jelege is volt a törvénynek, ekkor engedték el a szegény ember adóságát. A spontán termett növényt el lehetett fogyasztani, de szabad préda lehetett bárkinek, az ott dolgozó munkásnak, családtagjainak, a szegényeknek, sőt a mező vadjainak is.

A szombat évet smitának hívták. A hetedik szombat év után az ötvenedik esztendőben megszólaltak a harsonák (a sófárok) az Engesztelés napján, jelezve, hogy felszabadultak a rabszolgák.

A fallal körülvett városok kivételével az ingatlanok visszaszálltak eredeti tulajdonosaikra. Ezt nevezték jóvélnak, ebből származik a jubileum szó. A szó pontos fordítása kos-szarv, mert abból készül a sófár a harsona.

A hetiszakasz nyomatékkal hangsúlyozza, hogy a rabszolgákkal jól kell bánni, a szeresd felebarátodat elv rájuk is vonatkozik. A Talmud hozzáteszi, ha valaki elszegényedett embertársát rabszolgának hozza a házába, azzal úgy kell bánni, mintha urat vett volna magához, családját is el kellett látni. A szökött rabszolgát nem volt szabad kiadni kegyetlen gazdájának.

E rendelkezés több ezer éves összevetve azzal a ténnyel, hogy még az 1800-as évek végén, sőt a XX.-ik század elején számos országban szigorú törvények védték a gazda jogait, és a rabszolgának nem volt semmilyen joga.

A második szidra címe **Bechukotáj**, jelentése törvényeim - mely szerint tanácsos élni, útjain járni. A harmadik könyv, amely mint írtuk a tisztaságokkal foglalkozik, záró szakaszában szükségesnek látja hangsúlyozni, hogy a parancsolatok betartása nem csak az egyén, hanem az ország számára is áldást, bőséget és nyugalmat jelenthet. A maga idejében esik majd a kellő mennyiségű eső. Sem ellenség, sem vadállat nem veszélyezteti a nyugalmat, a jóságos Isten szelleme lesz közöttünk. De ha eltérünk az útról, annak súlyos büntetések sora lesz az ára. "Éjjel várjátok a reggelt, nappal az estét", de bármilyen mélyre jutunk, megmaradhat a remény. Az Írás adja tudunkra, hogy az Örökkévaló nem feledkezik meg rólunk, megemlékezik a szövetségről, melyet őseinkkel kötött és továbbra is marad irgalmas Istenünk.

Böhár - Bechukotáj

Írta: Wagner Tamás

2013. április 26. péntek, 17:14 - Módosítás: 2013. május 04. szombat, 20:16

Deutsch Gábor

Forrás: www.or-zse.hu